

34
W. van
Bruij

CL

Uittreksel uit het register der besluiten van
Gedeputeerde Staten der provincie Noordholland.

AFDELING

No. 390.

GEMEENTE HAARLEM	
INGEKOMEN	
2 - jan 1958	
AFD. 7	NR. 54
EL. -177.611.21	

HAARLEM, 18 December 1957.

VERZONDEN 31 DEC 1957

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE NOORDHOLLAND

Voorgenomen een brief van Burgemeester en Wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude d.d. 14 Mei 1957, no. 341, waarbij ter goedkeuring wordt aangeboden het besluit van de raad dier gemeente d.d. 17 April 1957, no. 23, tot vaststelling van het uitbreidingsplan-in-onderdelen voor het dorp Spaarndam in die gemeente;

Gezien het adres van Burgemeester en Wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude d.d. 9 Mei 1957, afdeling 7, no. 1/119, houdende bezwaren tegen vorenbedoeld raadsbesluit;

Gezien de daarentrent ingewonnen berichten van Burgemeester en Wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude, de Commissie voor de Gemeentelijke Plannen van de Provinciale Planologische Dienst en de Hoofdingenieur-Directeur van de Volkshuisvesting en de Bouwnijverheid;

Gezien het nader ingekomen schrijven van Burgemeester en Wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude d.d. 5 September 1957, no. 682;

Gelet op hun besluit van 6 November 1957, no. 207, afdeling 1, waarbij de beslissing omtrent vorenbedoeld raadsbesluit voor ten hoogste zes maanden is verdaagd;

Overwegende, dat Burgemeester en Wethouders van Haarlem in hun bezwaarschrift aanvoeren;

dat gevreesd wordt, dat realisering van het uitbreidingsplan aan het typische eigen karakter van de Spaarndamse dorpsgemeenschap ernstig afbreuk zal doen;

dat blijkens het in Juli 1956 verschenen rapport van het Nederlandsch Economisch Instituut de normale behoefte aan uitbreiding van de woningvoorraad in Spaarndam tot 1971 naar schatting zal bedragen: 70 woningen voor het Haarlemse gebied en 14 woningen voor het gebied van Haarlemmerliede en Spaarnwoude;

dat, in aanmerking genomen, dat het voor het Haarlemse deel in voorbereiding zijnde uitbreidingsplan gelegenheid zal scheppen tot vergroting van de woningvoorraad met 25 woningen, in het gedeelte van Haarlemmerliede en Spaarnwoude zal kunnen worden volstaan met de bouw van 59 woningen;

AAN:

Heren Burgemeester
en Wethouders van
HAARLEM.

Aan	P. B. V.	
om advies / ter afdoening / ter kennisgeving	- 8 JAN. 1958	
Datum		
De secretaris van Haarlem		

dat na 1971 uitsluitend rekening behoeft te worden gehouden met de normale bevolkingsaanwas, waarvoor kan worden aangenomen, dat een aantal van circa 30 woningen voor een tijdvak van 15 jaren voldoende zal zijn;

dat, voor zover thans valt te bezien de volledige realisering van het hiervoor bedoelde uitbreidingsplan niet vóór omstreeks het jaar 2004 een feit zal kunnen zijn, tenzij wordt overgegaan tot maatregelen, welke een geforceerde vestiging van elders zullen bevorderen;

dat een dergelijk beleid een ernstige verandering van het typisch eigen karakter van Spaarndam tot gevolg zal hebben;

dat hetzelfde bezwaar geldt tegen de vestiging in de Spaarndamse gemeenschap van niet daartoe behorende gezinnen uit andere woongebieden van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarndamvroude;

dat naar het oordeel van Burgemeester en Wethouders van Haarlem behalve de hiervoor bedoelde woningbouw ten behoeve van de normale bevolkingsaanwas, slechts in beperkte mate sprake zal zijn van vergroting van de woningvoorraad ten behoeve van immigratie in de Spaarndamse gemeenschap;

dat in verband hiermede verzecht wordt aan het onderhavige uitbreidingsplan de goedkeuring te onthouden;

Gehoord het rapport der Commissie uit hun midden, te wier overstaan Burgemeester en Wethouders van Haarlem in persoon of bij gemachtigde, zomede het gemeentebestuur van Haarlemmerliede en Spaarndamvroude, in de gelegenheid zijn gesteld hun wederzijdse standpunten nader toe te lichten en te verdedigen;

Overwegende ten aanzien van het uitbreidingsplan als zodanig;

dat het plan beoogt een vrij grote uitbreiding mogelijk te maken van het dorp Spaarndam, voor zover dit gelegen is op het grondgebied van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarndamvroude;

dat volgens de toelichting op het plan naast enige openbare of bijzondere gebouwen ruim 200 woonhuizen zullen worden opgericht, terwijl tevens voorzien is in de mogelijkheid om verzorgende bedrijfjes op te richten;

dat de terreinen, welke in het plan zijn begrepen, de maximale oppervlakte beslaan van het gebied, dat in het streekplan voor Zuid-Kennemerland op den duur voor uitbreiding van de bebouwing aldaar toelaatbaar is geacht;

dat, gezien het feit, dat een niet onbelangrijk aantal woonhuizen nodig zal zijn voor verbetering van de plaatselijke woningtoestanden, alsmede voor woningzoekenden in Spaarndam ten gevolge van bevolkingstoename, voor landarbeiders en voor arbeiders van de in Spaarndam gelegen grote bedrijven, het aanvaardbaar en juist moet worden geacht, dat op enigszins ruime schaal in het scheppen van uitbreidingsmogelijkheden wordt voorzien;

dat het onderhavige uitbreidingsplan evenwel, wat oppervlakte betreft, zo ruim van opzet is, dat het gevaar niet denkbeeldig moet worden geacht, dat bij spoedige realisering ook personen, die niet-economisch zijn gebonden aan Spaarndam, zich

in niet onbelangrijke mate in het onderhavige gebied zullen
kunnen vestigen;

dat hiertegen echter overwegende bedenkingen bestaan;

dat het in verband hiernede raadzaam moet worden geacht
dat de uitvoering van het plan zich voorshands niet verder zal
uitstrekken dan een gebied, dat ter voorsiening in eigen behoef-
ten in de eerstkomende jaren nodig zal zijn;

dat het gebied, op de kaart omgeven met een lijn van rode
kleur, hiertoe van de goedkeuring dient te worden onthouden;

dat in het alsdan overblijvende deel van het plan voldoende
aanwezig is voor de bouw van circa 80 woningen, waarvan moet
oprichten van een aantal openbare en bijzondere gebouwen en de
aanleg van een speelterrein, hetgeen voldoende te bereiken kan
worden geacht om in de eerstkomende behoeften te voorzien;

Overwegende ten aanzien van de bezwaren van Burgemeester
en Wethouders van Haarlem,

dat gebleken is, dat het door bedoeld College gemaakte
rapport van het Nederlandsch Economisch Instituut in bepaalde
opzichten niet geheel volledig moet worden geacht;

dat in ieder geval in het gedeelte van Spaarndam, dat tot
de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude behoort, in de eerst-
komende jaren een groter aantal woningen nodig zal zijn dan in
bedoeld rapport wordt verondersteld;

dat overigens door onthouding van de goedkeuring aan een
gedeelte van het plan als hierboven is omschreven, aan de bezwa-
ren van het gemeentebestuur ten dele wordt tegemoet gekomen;

Gelet op de bepalingen van de Woningwet;

B E S L U I T E N :

- I. goedkeuring te verlenen aan het besluit van de raad der gemeen-
te Haarlemmerliede en Spaarnwoude d.d. 17 April 1932, no. 23, tot
vaststelling van het uitbreidingsplan-in-onderdelen voor het
dorp Spaarndam in die gemeente, met uitzondering van het deel
van het plan, op de kaart omgeven met een lijn van rode kleur;
- II. Burgemeester en Wethouders van Haarlem te doen weten, dat ge-
deeltelijk aan hun bezwaren is tegemoet gekomen in verband
met het onthouden van de goedkeuring aan het onder I bedoelde
gedeelte van het plan en dat hun bezwaren overigens niet voldoe-
de gegrond worden geacht om op grond daarvan de goedkeuring
aan het gehele plan te onthouden.

Expeditie dezer zal, met een exemplaar der tot het plan
en de bebouwingsvoorschriften behorende stukken, voorzoveel
nodig voorzien van het bewijs der goedkeuring, worden gezonden
aan Burgemeester en Wethouders van Haarlemmerliede en Spaarn-
woude, met verzoek daarvan mededeling te doen aan de raad,
terwijl voorts expeditie zal worden gezonden aan Burgemeester
en Wethouders van Haarlem en afschrift daarvan aan de Commis-
sie voor de Gemeentelijke Plannen van de Provinciale Planolo-
gische Dienst, onder toevoeging van een exemplaar van de teke-
ning en de bebouwingsvoorschriften, voorzien van het bewijs

aan goedkeuring, en aan de Hoofdingenieur-Directeur van de
Versterking en de Bouwrijverheid, de heer Ir F. Ottevanger:
te kennen.

Gedeputeerde Staten voornamelijk,

, Voorzitter.

, Secretaris.

Tegen deze beschikking kunnen belanghebbenden, die bezwaren
tegen het plan hebben ingediend bij de raad der gemeente Haar-
lemmerliede en Spaarwoude, bij Hare Majesteit de Koningin
beroep instellen binnen één maand na de dag der bekendmaking
door het hoofd van het gemeentebestuur van Haarlemmerliede en
Spaarwoude, overeenkomstig artikel 37, lid 4, van de Woning-
wet, van de gedeeltelijke goedkeuring van het plan en van de
behoudingsvoorschriften.

W I J J U L I A N A, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

23 juli 1957

No. 140

Gezien het overeenkomstig artikel 37, derde-lid, in verband met artikel 40, tweede lid, der Woningwet ter goedkeuring aangeboden besluit van Gedeputeerde Staten van Noordholland van 28 september 1955, Afdeling 1, No. 158, tot vaststelling van een uitbreidingsplan in hoofdzaak voor de gehele gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude, met uitzondering van de gedeelten, waarvoor uitbreidingsplannen in onderdelen in voorbereiding zijn, en het gedeelte, behorende tot de bebouwde kom van Halfweg;

Gelet op Ons besluit van 23 mei 1956, No. 25, waarbij Wij Onze beslissing voor zes maanden hebben verdaagd;

De Raad van State, Afdeling voor de Geschillen van Bestuur, gehoord, advies van 5 juni 1957, No. 117/I;

Op de voordracht van Onze Minister van Volks-huisvesting en Bouwnijverheid van 19 juli 1957, no. 0718707, afdeling Juridische Zaken;

Overwegende dat Gedeputeerde Staten in hun evenvermeld besluit onder meer hebben overwogen, dat bij hun besluit van 30 januari 1952, 1e Afdeling, No. 26, aan de raad der gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude de verplichting is opgelegd een plan van uitbreiding in hoofdzaak vast te stellen voor het gehele gebied dier gemeente, met bepaling, dat dit plan van uitbreiding aan hun goedkeuring moet zijn onderworpen binnen een termijn van één jaar, gerekend van de dagtekening van genoemd besluit; dat aan de vorenomschreven verplichting niet is voldaan, zodat op grond van artikel 40 der Woningwet het gemeentebestuur de bevoegdheid tot vaststelling van het bedoelde uitbreidingsplan heeft verloren en de vaststelling van dat plan thans door Gedeputeerde Staten dient te geschieden;

dat Gedeputeerde Staten ten aanzien van de door burgemeester en wethouders van Haarlem bij hun college ingediende bezwaren hebben overwogen, dat de vestiging van tuindersbedrijven aan de rand van Haarlem wenselijk moet worden geacht en dat het de onderhandelingen zal vergemakkelijken met tuinders, die hun bedrijf, in verband met de verwezenlijking van het plan niet zullen kunnen voortzetten, indien terreinen kunnen worden aangewezen, waarheen zij hun bedrijf zullen kunnen verplaatsen; dat voorts het op het plan aangegeven terrein is aangewezen op

-grond-

grond van de bodemkartering, die het betreffende gedeelte van Schalkwijk als het meest geschikt voor de tuinbouw heeft aangegeven; dat evenwel te zijner tijd het uitbreidingsplan in onderdelen zal kunnen worden opgemaakt in overleg met het gemeentebestuur van Haarlem en daarbij de bezwaren opnieuw onder de ogen kunnen worden gezien; dat het evenwel gewenst is, dat intussen niet iets geschiedt, dat de verwerkelijking van de latere plannen in de weg kan staan; dat, aangezien het onderhavige plan daarvoor de mogelijkheid biedt, geen aanleiding bestaat dit plan te wijzigen; dat, wat betreft het bezwaar met betrekking tot het aangegeven tracé voor de oostelijke randweg, het oude tracé voor deze weg nog steeds in het ontwerp-streekplan voor Zuid-Kennemerland voorkomt en dat er nog steeds geen verzoek bij de Streekplancommissie is binnengekomen, dat tracé te wijzigen; dat in verband hiermede in het onderhavige plan bedoeld tracé dient te worden aangehouden; dat evenwel, wanneer te zijner tijd definitief een beslissing omtrent een ander tracé zal zijn genomen, het uitbreidingsplan zal kunnen worden gewijzigd;

dat Gedeputeerde Staten met betrekking tot de bij hun college ingediende bezwaren door L. van der Valk te Heemstede, door de C.V. H.J. Tjaden en Zonen te Haarlemmerliede en Spaarnwoude en door de Naamloze Vennootschap Verhuur- & Exploitatiemaatschappij van Aannemingsmateriaal "Amsterdam" en de Naamloze Vennootschap Faas' Aannemingsmaatschappij, beide te Amsterdam, hebben overwogen, dat het Spaarne met zijn oevers, ondanks de vele geschonden punten, nog steeds een uniek mooi landschap vormt; dat het ongetwijfeld mede als een streekbelang moet worden beschouwd, dat dit landschap wordt beschermd en dat wordt verhinderd, dat dit door verdere uitbreiding van industrieën nog meer wordt geschonden;

dat ten dien einde reeds krachtens machtiging van de President van de Rijksdienst voor het Nationale Plan op 26 september 1941, op grond van artikel 5, tweede lid, van de verordening No. 91 van 15 mei 1941, melding van voorgenomen werken op voormeld gebied is voorgeschreven; dat het, in verband met een en ander aan reclamanten bekend kon zijn, dat uitbreiding van hun ter plaatse gevestigde industrieën zonder meer niet mogelijk is en dat zij, voor zover zij nadat voormelde meldingsplicht was opgelegd, ten behoeve van die uitbreiding, zijn overgegaan tot aankoop van gronden of tot belangrijke investeringen in die bedrijven, zonder zich te vergewissen, of ter plaatse zou mogen worden gebouwd, daarvan thans de consequenties zullen moeten dragen; dat uit het

-feit-

feit, dat in 1942, gedurende de oorlog, na door een der reclamanten met de Vaste Commissie voor de Rijksdienst voor het Nationale Plan gepleegd overleg, een aanvankelijk door vorengenoemde President gemaakt bezwaar tegen de oprichting van een smederij op het desbetreffende gebied niet is gehandhaafd, niet mag worden afgeleid, dat in normale tijden dezelfde gedragslijn zou worden gevolgd; dat overigens het voortbestaan van de industrieën van reclamanten in hun tegenwoordige staat door het uitbreidingsplan niet wordt belemmerd of verhinderd, vermits op grond van de voor dat plan geldende bepalingen, bebouwing, die niet met het uitbreidingsplan in hoofdzaak overeenkomt, maar die ten tijde van de tervisielegging daarvan reeds bestond of waarvoor te dien tijde reeds bouwvergunning was verleend, geheel of gedeeltelijk mag worden vernieuwd en in zeer beperkte mate veranderd of uitgebreid, mits de bestaande afwijking niet wordt vergroot en de rooilijnen, waar deze aanwezig zijn, niet worden overschreden; dat in verband met een en ander niet kan worden aangenomen, dat de reclamanten directe schade zullen lijden door de vaststelling van het onderhavige plan en mitsdien in het door hen aangevoerde geen aanleiding kan worden gevonden de door hen gevraagde wijziging in dat plan aan te brengen;

dat Gedeputeerde Staten nopens de bezwaren, ingediend door K. van der Laan en een drietal andere eigenaren van landbouwgronden, gelegen in de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude, hebben overwogen, dat de veronderstelling van reclamanten, dat in het onderhavige plan de bouw van één landarbeiderswoning op een bedrijf van 10 ha is toegestaan, op een misverstand berust, aangezien bij dat plan is bepaald, dat op bedrijven groter dan 10 ha landarbeiderswoningen mogen worden gebouwd, indien kan worden aangetoond, dat deze voor het bedrijf noodzakelijk zijn; dat, hoewel in verband met het door reclamanten aangevoerde kan worden aangenomen, dat een bepaling in laatstbedoelde zin hunnerzijds geen bezwaar ontmoet, niettemin geen bedenking bestaat deze bepaling te vervangen door een van de volgende inhoud: "Burgemeester en wethouders zijn bevoegd, de Commissie voor de Gemeentelijke Plannen gehoord, toe te staan, dat de onder E genoemde landarbeiderswoningen worden gebouwd op bedrijven groter dan 10 ha, wanneer deze voor het bedrijf nodig zijn, en in zeer bijzondere gevallen op bedrijven kleiner dan 10 ha, wanneer de bedrijfsvoering daartoe aanleiding geeft"; dat, wat betreft het bezwaar tegen het vaststellen voor de bedrijven van een minimum-breedte langs de weg gemeten, de in het plan voorgeschreven breedten van 100 meter en 300 meter zich aanpassen bij de bestaande toestand en dat de minimum-bedrijfs grootte, die ontstaat in verband met de kaveldiepte in het algemeen

ver ligt beneden de grootte van de bestaande bedrijven; dat bovendien door de zogenaamde "pioniersbepaling", welke in het plan is opgenomen, afwijkingen mogelijk zijn; dat evenwel is gebleken, dat in de Verenigde Binnenpolder een tendens bestaat om over te gaan tot intensiever grondgebruik, zodat de aangegeven onderlinge afstanden voor de bedrijven aldaar te groot zijn gekozen en er aanleiding bestaat voor de bebouwingsstroken langs de Houtrijkerweg (Groene Weg) en langs de spoorbaan een gemiddelde afstand van 100 meter voor te schrijven en zulks eveneens gewenst kan worden geacht voor de noordzijde van de Zuiderweg, aangezien hier zeer lange kavels liggen; dat in verband met een en ander aanleiding bestaat door een wijziging van het uitbreidingsplan in laatstbedoelde zin aan de bezwaren van reclamanten tegemoet te komen, doch dat deze bezwaren overigens niet gegrond kunnen worden geacht; dat, wat betreft de bezwaren tegen de bestemming plantsoen, groenstrook, bermen, dijkthaluds e.d., bij het geven van deze bestemmingen aan de desbetreffende gronden, andere belangen dan die van de landbouw, te weten o.a. die van het landschap, de recreatie, de stadsontwikkeling e.d. hebben gegolden en dat deze bestemming geacht moet worden juist te zijn gekozen, zodat geen aanleiding bestaat het plan te dien aanzien te wijzigen;

dat Gedeputeerde Staten bij schrijven van 9 november 1955, afdeling 1, No. 158 hun bovenvermeld besluit aan Ons ter goedkeuring hebben aangeboden;

dat bij Ons bezwaarschriften zijn ingekomen van burgemeester en wethouders van Haarlem, van L. van der Valk te Heemstede en de C.V. H.J. Tjaden en Zonen te Haarlemmerliede en Spaarnwoude, van de Naamloze Vennootschap Verhuur- & Exploitatiemaatschappij van Aannemingsmateriaal "Amsterdam" en de Naamloze Vennootschap A. Faas' Aannemingsmaatschappij, beide te Amsterdam, alsmede van L. van der Laan en anderen te Halfweg;

dat burgemeester en wethouders van Haarlem aanvoeren, dat zij bij hun brief van 31 maart 1955, afdeling 7, No. 1/189, tegen het ontwerp van eerderbedoeld uitbreidingsplan bezwaren bij Gedeputeerde Staten van genoemde provincie hebben ingebracht, onder meer op grond van het feit, dat de gronden in de zuidoostelijke hoek van bedoeld uitbreidingsplan, namelijk het gedeelte ten zuiden van de Kerklaan en ten oosten van de Zomerweg, zijn bestemd voor tuinbouw; dat bedoeld gebied in de toekomst nodig zal zijn voor de uitbreiding van het woongebied hunner gemeente, hetgeen onder meer reden

was waarom de raad in februari 1955 via Gedeputeerde Staten heeft verzocht een wijziging van de grenzen tussen Haarlemmerliede en Spaarnwoude en hun gemeente wel te willen bevorderen; dat eerderbedoeld gedeelte van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude ook in het ontwerp-streekplan voor Zuid-Kennemerland voor stadsuitbreiding is bestemd; dat weliswaar Gedeputeerde Staten overwegen, dat te zijner tijd het uitbreidingsplan in onderdelen zal kunnen worden opgemaakt in overleg met het gemeentebestuur van Haarlem, doch dat niet is bepaald, dat zodanig overleg zal plaats vinden; dat echter op grond van het thans vastgestelde, hiervoor bedoelde, uitbreidingsplan bij de eigenaren van de gronden in het desbetreffende gebied de verwachting wordt gewekt, dat dit te zijner tijd voor de tuinbouw zal worden bestemd, hetgeen aan gerechtvaardigde twijfel onderhevig is; dat als gevolg van deze bestemming in eerderbedoeld uitbreidingsplan in hoofdzaak zowel de belangen van de desbetreffende eigenaren als van hun gemeente kunnen worden benadeeld;

dat L. van der Valk en de C.V. H.J. Tjaden en Zonen aanvoeren, dat L. van der Valk zijn industrie reeds in 1929 in dit gebied had gevestigd en dat de Commanditaire Vennootschap H.J. Tjaden en Zonen haar terreinen in 1940 heeft aangekocht; dat het reclamanten niet duidelijk is hoe de door Gedeputeerde Staten bedoelde aanmeldingsplicht hen had kunnen waarschuwen voor hetgeen zij toen reeds hadden gedaan; dat bovendien het thans voorliggende uitbreidingsplan heel wat anders is dan de toen gestelde aanmeldingsplicht; dat Gedeputeerde Staten ten aanzien van de door L. van der Valk in 1942 verkregen toestemming tot oprichting van een smederij opmerken, dat deze toestemming in de oorlog is verleend en dat deze in normale tijd niet zou zijn verleend; dat echter op geen enkele manier aan reclamant L. van der Valk, op wiens gedrag in de oorlog nietsaan te merken is geweest, is gebleken, dat hij in casu een met de oorlog verband houdende uitzonderingsbehandeling genoot; dat bovendien, indien al in 1942 onheil dreigde, dit aan reclamanten niet het recht kan ontnemen, thans te protesteren, nu zij dit onheil, dat zij toen niet onderkenden, wel duidelijk en in dreigender gedaante zien; dat zij de logica van de redenering van Gedeputeerde Staten niet kunnen inzien; dat reclamant Van der Valk later ook van de gemeente nog terrein heeft bijgekocht voor f. 2,-- per m²; dat dit terrein nu vrijwel waardeloos is geworden; dat Gedeputeerde Staten overwegen, dat niet kan worden aangenomen, dat reclamanten directe schade lijden; dat reclamanten niet weten welke bijzondere betekenis Gedeputeerde Staten misschien aan het woord "direct" geven, maar dat zij menen duidelijk te hebben gesteld en aannemelijk gemaakt, dat zij wel degelijk schade lijden, gelijk toch ook eigenlijk van zelf spreekt;

-dat-

dat zij schade lijden in hun vermogen doordien hun gronden in waarde dalen tengevolge der belemmeringen die het uitbreidingsplan medebrengt; dat uiteraard grond, waarop niet mag worden bijgebouwd minder waard is, dan grond waarop die belemmering niet rust; dat zij echter vooral in hun bedrijf worden getroffen, omdat zij ter plaatse niet tot normale uitbreiding bij groei van hun bedrijf kunnen overgaan; dat zij hun bedrijf dus eerlang zullen moeten verplaatsen, indien zij dit niet in zijn natuurlijke ontwikkeling willen remmen; dat juist voor uitbreiding reclamante Tjaden destijds een groter stuk grond heeft gekocht dan zij direct nodig had; dat zij reeds enige tijd bezig is met plannen voor uitbreiding, nieuwbouw enz.; dat reclamant Van der Valk niet als speculant maar voor de uitbreiding van zijn bedrijf gronden heeft bijgekocht; dat, nu hijzelf met zodanige uitbreiding zo terdege rekening hield, dit bedrijf behoort te worden gezien als een dat zich verder kan ontplooiën; dat de overweging, dat zij geen schade zouden lijden, voor hen onbegrijpelijk is; dat zij menen, dat bij dit uitbreidingsplan een schaderegeling niet gemist kan worden, voor zover althans het plan niet kan worden gewijzigd; dat Gedeputeerde Staten nog wel van de mogelijkheid spreken om bestaande bebouwing te vernieuwen en in zeer beperkte mate uit te breiden of te veranderen, maar dat deze vage en zo beperkte mogelijkheid reclamanten wel zeer geringe troost biedt;

dat de Naamloze Vennootschap Verhuur- & Exploitiatiemaatschappij van Aannemingsmateriaal "Amsterdam" en de Naamloze Vennootschap A.Faas' Aannemingsmaatschappij aanvoeren, dat reclamanten, respectievelijk eigenares en huurster zijn van de terreinen met opstallen in de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude, kadastraal bekend in die gemeente onder de aanduiding Sectie P, Nos. 563, 590, 556 en 40, respectievelijk groot 30 are 65 centiare, 12 are 90 centiare, 27 are 10 centiare en 22 are 70 centiare, alle gelegen aan de Zuid-Schalkwijkerweg; dat zij zich door de bepalingen van het bestreden besluit gegriefd gevoelen in zoverre als bovenvermelde terreinen door dit besluit bestemd worden niet tot industrieterrein, als hoedanig deze terreinen thans bij reclamanten in gebruik zijn, doch tot plantsoen, groenstroken enz., waardoor zij wat de voortzetting en de uitbreiding van haar bedrijf betreft in zeer ernstige mate belemmerd worden; dat de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude ten onrechte zich niet met een uitbreidingsplan heeft beziggehouden, daar, ware zulks wel het geval geweest, zij hadden mogen verwachten, dat met de belangen van binnen de gemeente reeds gevestigde bedrijven beter dan zulks thans het geval is

-rekening-

rekening ware gehouden; dat zij van deze nalatigheid echter niet de dupe behoren te worden; dat zij de juistheid der door Gedeputeerde Staten gevolgde argumentatie bestrijden, namelijk dat het voorschrijven ener meldingsplicht van voorgenomen werken in dit gebied, zoals geschiedde op grond van artikel 5 tweede lid der verordening No. 91 dd. 15 mei 1941, reeds de bekendheid inhield, dat uitbreiding der ter plaatse gevestigde industrieën zonder meer niet meer mogelijk was; dat dit melden immers in het geheel niet behoefde te betekenen (en in feite ook nimmer betekend heeft), dat gevestigde bedrijven in hun verdere ontplooiingsmogelijkheden beperkt zouden worden, althans zeker niet op zo drastische wijze als dit thans door de gewraakte verandering van bestemming geschiedt; dat zij al evenzeer de juistheid van het door Gedeputeerde Staten ingenomen standpunt betwisten, dat het voortbestaan van haar industrieën in hun tegenwoordige staat door het uitbreidingsplan niet worden belemmerd of verhinderd, vermits op grond van de voor dit plan geldende bepalingen, bebouwing, die niet met het uitbreidingsplan in hoofdzaak overeenkomt, maar die ten tijde van de tervisielegging daarvan reeds bestond of waarvoor te dien tijde reeds bouwvergunning was verleend, geheel of gedeeltelijk mag worden vernieuwd en in zeer beperkte mate veranderd of uitgebreid, mits de bestaande afwijking niet wordt vergroot en de rooilijnen, waar deze aanwezig zijn, niet worden overschreden; dat zij een bedrag van ruim f.500.000,-- in de onderhavige gronden met opstallen (vaste gebouwen, personeelswoningen, transformatorhuisje, loodsen, railkraanbaan enz.) als industrieterrein hebben geïnvesteerd; dat onlangs f.75.000,-- is besteed aan ophoging der terreinen teneinde de opgeslagen materialen voor hoogwaterschade te vrijwaren; dat zij de terreinen hebben gekocht als industrieterrein en dat als zodanig de koopprijs destijds door het Prijzenbureau is goedgekeurd; dat de genoemde aankoop geschiedde ten behoeve van het door haar uitgeoefend aannemersbedrijf en met het doel bij een gunstige ontwikkeling van zaken aan dit bedrijf de nodige uitbreiding te kunnen geven; dat zij nu met een personeel van 300 man diverse miljoenenprojecten in uitvoering hebben en dat het als een ernstige belemmering wordt gevoeld, dat het stichten van verdere vaste gebouwen van enige omvang bemoeilijkt, ja zelfs waarschijnlijk verhinderd zal worden, hetgeen een verdere expansie van het bedrijf in de weg zal staan; dat het duidelijk is, dat de woningen van het personeel, die zich thans naast de bedrijfscomplexen bevinden, in belangrijke mate hun waarde zullen verliezen als zij hun industriële terreinen wegens gebrek aan uitbreidingsmogelijkheid van de onderhavige percelen naar elders zouden moeten verplaatsen; dat bij verkoop van deze terreinen dan de waarde als plantsoenen en groenstroken slechts een fractie van de waarde als industrieterrein zal bedragen; dat zij menen, dat om bovengenoemde redenen wel degelijk aangenomen moet

-worden-

° worden, dat zij directe schade lijden door de vaststelling van het onderhavige plan en wel degelijk de door haar gevraagde wijziging had dienen aangebracht te worden; dat zij van oordeel zijn, dat haar de mogelijkheid had gelaten dienen te worden de thans als industrieterrein in gebruik zijnde bedrijfscomplexen als zodanig onverkort in rechten en in volledige mate te blijven benutten (dus zonder deze van bestemming te doen veranderen), zij het eventueel onder voorwaarde bijvoorbeeld van afscherming door boomgroepen ter bescherming van het landschapschoon, waarmee zij gaarne akkoord zouden gaan; dat zulks temeer klemmt, waar Gedeputeerde Staten aan diverse vergelijkbare terreinen toch óók de bestemming van industrieterrein gelaten hebben, zij het soms onder voorwaarde van bepaalde beplantingen of bouwwijze; dat naar de mening van reclamanten niet valt in te zien, waarom kennelijk juist alle aannemersbedrijven in deze sector op bovenomschreven wijze gehandicapt worden;

dat L.van der Laan en anderen aanvoeren, dat het uitbreidingsplan bepalingen behelst krachtens welke aan de bouw van landarbeiderswoningen , afhankelijk van de bedrijfsgrootte, beperkingen worden opgelegd, terwijl voorts in het plan gronden worden aangewezen, bestemd voor het stichten van de overige arbeiderswoningen; dat zij tegen beperking van het aantal landarbeiderswoningen per bedrijf in beginsel bezwaren koesteren, in overeenstemming met de zienswijze dienaangaande van het gehele agrarische bedrijfsleven ter plaatse; dat naar hun oordeel een uitbreidingsplan zich dient te onthouden van regelingen op dit punt; dat bedoelde beperking afbreuk doet aan de binding van de werknemer aan het landbouwbedrijf, terwijl bij dringende aangelegenheden het bedrijf betreffende de onmiddellijke bereikbaarheid van het personeel van groot belang is te achten; dat zij deze beperkende bepaling dan ook gaarne uit de bestemmingsvoorschriften verwijderd zouden zien; dat zij voorts ernstig bezwaar koesteren tegen de bepaling in het uitbreidingsplan, waarin een afstand van 100 meter of 300 meter wordt voorgeschreven tussen de bedrijfsgebouwen langs verschillende wegen; dat deze bepaling - bij de vaststaande lengte der kavels - in wezen het stellen van eisen met betrekking tot de grootte van het landbouwbedrijf impliceert; dat uit landbouwkundig oogpunt zulk een bebouwingsvoorschrift absoluut onaanvaardbaar is; dat op deze wijze terwille van volkshuisvestingsbelangen de landbouw aan banden wordt gelegd; dat het uitbreidingsplan de mogelijkheid tot het stichten van opstallen ten dienste van de landbouw zal moeten open laten

langs alle bestaande harde wegen; dat in geen enkel opzigt de landbouw in haar economische ontplooiing belemmerd zal mogen worden door bebouwingsvoorschriften, welke strekken tot het weren van burger-bebouwing buiten de kom van de gemeente; dat zij daarom verzoeken het in het ontwerpplan bepaalde ten aanzien van de afstand tussen de bedrijfsgebouwen en ten aanzien van de erfgrootte niet goed te keuren en hiervoor in de plaats voor de bestemming agrarisch gebied te bepalen; dat bebouwing uitsluitend is toegestaan ten behoeve van bestaande landbouwbedrijven; dat slechts voor het stichten van opstallen ten behoeve van nieuwe agrarische bedrijven van deze bepaling ontheffing mogelijk zal moeten zijn, te verlenen door het college van Gedeputeerde Staten, dat niet beslist voordat een deskundige instantie bijvoorbeeld de Gewestelijke Raad van het Landbouwschap gehoord is; dat zij menen, dat zulks een regeling enerzijds voldoende kan waarborgen, dat burger-bebouwing buiten de kom van de gemeente wordt voorkomen en anderzijds de agrarische sector de noodzakelijke vrijheid laat voor ontwikkeling onder invloed van zich wijzigende omstandigheden; dat tegen het bouwverbod in de stroken aangegeven als dijktafuds, bermen, kaden, buitenlanden enz. voorzover dit agrarische bebouwing betreft eveneens bezwaar bestaat; dat er in dit verband nog wellicht ten overvloede op moge worden gewezen, dat bepaalde gronden in het onderhavige gebied geschikt lijken voor intensieve tuinbouw en dat het ongewenst zou zijn indien het uitbreidingsplan een intensivering van het grondgebruik in de weg zou staan; dat tenslotte wordt opgemerkt, dat de indruk is gewekt, dat bepaalde voorzieningen in het uitbreidingsplan zijn getroffen met het oog op een eventuele annexatie van een gedeelte van Haarlemmerliede-Spaarnwoude door een naburige gemeente;

Overwegende dat, aangezien de raad der gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude in gebreke is gebleven binnen de door Gedeputeerde Staten van Noordholland bij hun besluit van 30 januari 1952, eerste afdeling, No. 26 gestelde termijn van een jaar een plan van uitbreiding in hoofdzaak voor het gehele gebied dier gemeente aan de goedkeuring van Gedeputeerde Staten te onderwerpen, Gedeputeerde Staten in deze terecht tot toepassing van artikel 40 der Woningwet zijn overgegaan;

dat tegen het door Gedeputeerde Staten bij hun besluit van 28 september 1955, eerste afdeling, No. 158 vastgestelde en bij schrijven van Gedeputeerde Staten van 9 november 1955, eerste afdeling, No. 158 aan Ons ter goedkeuring aangeboden plan bij Ons bezwaren zijn ingebracht door burgemeester en wethouders van Haarlem, door L. van der Valk en de C.V. H.J. Tjaden en Zonen te Haarlemmerliede en Spaarnwoude, door de Naamloze Vennootschap Verhuur- en Exploitatiemaatschappij van Aannemingsmateriaal "Amsterdam" en de Naamloze Vennootschap A. Faas' Aannemingsmaatschappij, beide te Amsterdam, alsmede door

-L. van der Laan-

L.van der Laan en anderen te Halfweg;

dat, aangezien het door Gedeputeerde Staten vastgestelde plan op 14 oktober 1955 ter inzage is gelegd en het door burgemeester en wethouders van Haarlem ingediende bezwaarschrift eerst op 19 december 1955 bij Ons is ingekomen, burgemeester en wethouders van Haarlem de termijn, hun krachtens artikel 37, derde lid, juncto artikel 40, tweede lid der Woningwet voor het indienen van bezwaren gegund, niet in acht hebben genomen, zodat zij niet in hun bezwaren kunnen worden ontvangen;

dat L.van der Valk, de C.V. H.J.Tjaden en Zonen, de Naamloze Vennootschap Verhuur- en Exploitatiemaatschappij van Aannemingsmateriaal "Amsterdam" en de Naamloze Vennootschap A.Faas' Aannemingsmaatschappij bezwaar maken tegen het bestemmen voor recreatieve doeleinden van de langs de oostelijke oever van het Spaarne gelegen percelen, voor zover zij daarvan de eigenaren of gebruikers zijn;

dat de reclamanten, die op deze percelen hun industriële bedrijven hebben gevestigd, door deze bestemming ernstig in hun belangen kunnen worden geschaad, daar de normale ontplooiing van hun bedrijven door deze bestemming thans reeds en ook in de toekomst onmogelijk wordt gemaakt;

dat, hoewel de wenselijkheid van het bestemmen van de oostelijke oever van het Spaarne tot recreatiegebied zeker niet kan worden ontkend, deze bestemming, voor zover deze gelegd is op de percelen van reclamanten, niet voor goedkeuring in aanmerking kan komen, nu geen enkele schadevergoedingsregeling op dit plan van toepassing is, zodat niet gewaargborgd wordt dat de mogelijk belangrijke financiële schade, welke deze reclamanten lijden of zouden kunnen lijden, hun zal worden vergoed;

dat L.van der Laan en anderen in de eerste plaats bezwaar maken tegen het beperken van het aantal landarbeiderswoningen, dat op een agrarisch bedrijf gebouwd mag worden;

dat deze beperking evenwel noodzakelijk is, teneinde een verder voortschrijden van lintbebouwing in het agrarisch gebied te voorkomen;

dat deze beperking overigens zodanig is gesteld, dat aan de behoefte aan dergelijke woningen ruimschoots kan worden voldaan;

dat door deze reclamanten gewraakte minimumafstanden welke zijn voorgeschreven, tussen de bedrijfsgebouwen langs verschillende wegen, ten doel hebben het landelijke karakter van het agrarisch gebied te handhaven;

dat hierbij op voldoende wijze met de agrarische belangen is rekening gehouden, terwijl bovendien, indien het agrarische belang zulks eist, onder bepaalde omstandigheden het verlenen van

onthefing van deze bepalingen mogelijk is;

dat ook het bezwaar van deze reclamanten tegen het verbod van bebouwing van dijktafsluysen, bermen, kaden en buitenlanden niet kan worden gedeeld, daar een zodanig verbod noodzakelijk is in verband met de belangen van de waterstaat, terwijl ook de belangen van het landschap daardoor worden gediend;

dat de bezwaren van deze reclamanten derhalve ongegrond moeten worden verklaard;

Gezien de Woningwet;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

het bij bovengenoemd besluit van Gedeputeerde Staten van Noordholland van 28 september 1955, Afdeling 1, No. 158, vastgestelde plan goed te keuren met uitzondering van de met een rode arcering op de plankaart (blad 2) aangegeven gedeelten, en aan deze gedeelten goedkeuring te onthouden.

Onze Minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Soestdijk, 23 juli 1957

w.g. J U L I A N A

DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING
EN BOUWNIJVERHEID

w.g. H. Witte

Overeenkomstig het oorspronkelijke
Het Hoofd van de afdeling Personeel
en Algemene Zaken,

W. Walch